



Treść: 613. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie zmiany kompetencji izb skarbowych do zniżania i umarzania kar pieniężnych (grzywien) lub podwyżek w sprawach, dotyczących się opłat stempowych (należności stempowych i bezpośrednich) i podatków: giełdowego oraz spadków i darowizn	913
614. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 2 lipca 1924 r. o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie.	913
615. Rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 15 lipca 1924 r. o tymczasowym przewozie towarów, należących do osób prywatnych na będących w budowie liniach normalnotorowych kolei państwowych Kutno—Płock, Zgierz—Kutno i Nasielsk—Sierpc	914
616. Rozporządzenie Ministra Kolei z dnia 15 lipca 1924 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei żelaznych	916

613.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 2 lipca 1924 r.

w przedmiocie zmiany kompetencji izb skarbowych do zniżania i umarzania kar pieniężnych (grzywien) lub podwyżek w sprawach, dotyczących się opłat stempowych (należności stempowych i bezpośrednich) i podatków: giełdowego oraz spadków i darowizn.

Na zasadzie art. 13 i 15 ustawy z dn. 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 391) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. № 34 poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. Kwotę 50 franków złotych, do której wedle paragrafu 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 3 poz. 18) wolno izbom skarbowym zniżać lub umarzać na prośbę interesowanej osoby kary pieniężne (grzywiny) lub podwyżki, podwyższa się na 500 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w tydzień po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

614.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 2 lipca 1924 r.

o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozoru kotłów w Warszawie.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów należących do właścicieli prywatnych, oraz kotłów dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne w wypadkach, gdy właściciel lub dzierżawca nie są członkami Stowarzyszenia dozoru kotłów w Warszawie, a Stowarzyszenie wykonywa dozór na zasadzie zlecenia władz państwowych, ustala się w następującej wysokości od każdego kotła:

przy powierzchni ogrzewalnej do 2 m. kw.	39 zł.
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 2 m. kw. do 20 m. kw.	52 „
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 20 m. kw. do 50 m. kw.	65 „
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 50 m. kw. do 100 m. kw.	85 „
przy powierzchni ogrzewalnej ponad 100 m. kw. do 200 m. kw.	104 „